

Men for Det Konservative Folkeparti betyder lov og orden ikke, at vi skal have flest mulige love, og det betyder heller ikke, at vi skal ordne mest muligt herindefra. Den vej, Det Konservative Folkeparti vil gå, er beskrevet i vores seneste miljøprogram, som vi netop vedtog sidste efterår, og i andre af partiets programmer.

Jeg vil godt fremhæve et par ting og for det første, at vi må gøre op med de mange tilskudsordninger. Enhver tilskudsordning kræver selvfølgelig uanmeldt kontrol, for at den skal virke, og det vil sige, at hvis vi opgiver en del af dem, er vi godt klar over en af omkostningerne. Det går lidt ud over millimeterdemokratiet. Vi får lidt større forskelle på nogle områder, men jeg tror, vi kan lave det, så det bliver acceptabelt og bliver opfattet som en fortrinlig ting af de fleste.

Vi skal have selv bærende, frie og ansvarlige mennesker, der ikke behøver være klienter i et væk på de offentlige kontorer, hos advokaterne eller hos miljømyndighederne – simpelt hen fordi de ikke behøver al den rådgivning og al den ståen med hatten i hånden, fordi vi laver lovene bedre og klarere herinde. Derfor må et vigtigt element være en forenkling af de eksisterende regler, så folk kan overskue dem.

Når vi f.eks. taler om områdeudpegninger, må vi skifte strategi. Vi må gå i gang med at udlicitere eller måske snarere efterlyse de ting, vi vil have. Vi må sige, at vi har behov for den og den type beskyttelse af den og den fugl, den og den blomst og den og den type arealer, og spørge: Hvem vil byde på det, og hvad vil de have for eventuelt at gøre lidt ekstra ud af det? Når vi så har fået en række bud, vælger vi dem, vi finder mest attraktive, og afregner så ved kasse ét for de ydelser, vi får. Den strategi blev faktisk benyttet med hensyn til naturskovene. Jeg synes, det er gået flot, jeg har ikke hørt om andet end gode resultater, og havde vi brugt den strategi ved udpegningen af habitatområder, tror jeg ikke, det var endt i det kaos, vi desværre ser nu.

Det Konservative Folkeparti syntes, det var rigtigt, da vi lavede strategien i EU om habitatområderne, altså store, sammenhængende naturområder, hvor biodiversiteten kunne blomstre, og hvor der kunne være naturlige træk af fugle, insekter og dyr i grønne korridorer. Flot tænkt! Men den måde, planerne blev udført på, har været en katastrofe for dem, der vil beskytte naturen i Danmark. Det var en flot version, men den blev galt udført.

Hvis vi havde brugt udliciteringsmodellen her, havde vi fået folk til at melde sig, og så havde vi set – på samme måde, som man har set ved forsøg i England – at folk kunne oplyse, at der faktisk var meget mere natur af en given slags, end man havde drømt om. Vi havde fået mennesker til at tage vare på naturen og opmuntret dem i stedet for at lave en straffeforanstaltning, sådan som det tager sig ud nu.

Derudover er det vigtigt – og det var det, man glemte i habitatdebatten – at man skal sende tingene ud til høring hos den enkelte lodsejer, når man vil lave arealrestriktioner. I konsekvens heraf har Det Konservative Folkeparti i dag på sit gruppemøde endeligt besluttet at fremsætte et beslutningsforslag om høringer og erstatning ved områdeudpegninger og arealreservationer. Vi mener, at Folketinget bør gennemdiskutere det problem, og derfor fremsætter vi et beslutningsforslag, der kan være grundlag for en grundig debat.

Hvis den enkelte arealejer nøje ved, at vi vil udpege hans å til habitatområde, fordi der findes oddere, skal han have en chance for at sige: Jamen der har ikke været oddere her de sidste 50 år. Det kunne f.eks. være sket i sagen om Odense Å, og vi kunne have fået en mere kvalificeret debat om udpegningsgrundlaget.

Vi skal derudover sørge for – og det ligger i et andet beslutningsforslag, vi vil komme med som bidrag til denne debat, så den kan føres videre – at alle arealreservationer bliver registreret. Der skal være et sted, hvor man kan få at vide, at der er 10, 15, 20 eller måske 30, ja, over 30 forskellige restriktioner på éns jord, og vi skal sørge for, at folk kan få et kort i hånden, for hvad er der ved at give en landmand eller en anden lodsejer så mange forskellige restriktioner, at han ikke selv kan overskue dem? Derudover skal det selvfølgelig også bruges i vurderingen.

Jeg kan se, at tiden løber, så jeg skal fortsætte redegørelsen for den konservative strategi lidt hurtigere. Der skal gives bedre erstatninger, og derfor kommer der også et lovforslag om at ændre erstatningsreglerne, når man går i gang med fredningsprocessen. Der er mange, der kommer til at mangle penge, og det er en urimelig ordning, der har fået nogle til at gå fallit. Vi skal have færre bemyndigelser, vi skal sørge for, at det hele ikke bliver opfattet som den miljø-mæssige enevælde, som nogle gør, og vi skal have en magtdeling på området, så folk kan snakke sammen.